

عنوان مقاله:

پهنه‌بندی مناطق مستعد کشت گردو در ایران با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)

محل انتشار:

مجله علوم و فنون باغبانی ایران، دوره 19، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

کورش وحدتی - *University of Tehran*

علیرضا مساح بوانی - *University of Tehran*

مرتضی خوشخوی - *Shiraz University*

پویا فکور - *University of Tehran*

سعادت ساریخانی خرمی - *University of Tehran*

خلاصه مقاله:

استفاده بهینه از منابع آب، خاک و هوا به‌عنوان یکی از ارکان اصلی تولید پایدار، مستلزم مکان‌یابی مناطق مستعد کشت در هر منطقه است. این پژوهش با هدف تعیین مناطق مستعد کشت گردو در ایران با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) انجام گرفت. بدین منظور، از داده‌های آماری 375 ایستگاه سینوپتیک برای عوامل اقلیمی، از داده‌های ماهواره آستر (Aster) با دقت مکانی 150 متر (معادل 5 ثانیه) برای عوامل زمین‌شناسی و از بانک اطلاعاتی تهیه شده از مدیریت منابع آب ایران برای عوامل ادا فیزیکی استفاده شد. نقشه‌های اولیه براساس هر یک از فراسنجه‌های مورد مطالعه مانند مختصات جغرافیایی، دما، نیاز سرمایی، هدایت الکتریکی خاک و آب، رطوبت نسبی در فصل رشد و شیب زمین به‌دست آمد و در نهایت با تلفیق لایه‌های نام برده، نقشه نهایی مناطق مستعد کشت گردو به‌صورت کلاس‌های قابلیت کشت در شبکه‌هایی با مساحت 2/2 هکتار ارائه شد. با توجه به نقشه به‌دست آمده مشخص شد که بالغ بر 582844 کیلومترمربع (35%/36) از مساحت کشور جزء زمین‌های قابل کشت گردو می‌باشد که به‌ترتیب 13/9، 70/16 و 54/9% به کلاس مطلوب، مناسب و به‌نسبت مناسب اختصاص دارد. همچنین 1065351 کیلومترمربع از مساحت کشور (64%/64) نیز جز مناطقی هستند که برای کشت گردو پیشنهاد نمی‌شوند. براساس نقشه به‌دست آمده مشخص شد که بهترین مکان‌ها برای کاشت درختان گردو، نوار شمالی و شمال غربی و غرب کشور می‌باشد. همچنین بخش‌هایی از استان کرمان، فارس، اصفهان و یزد نیز از مناطق مستعد و مناسب برای کشت گردو به‌شمار می‌روند.

کلمات کلیدی:

ArcGIS, Chilling requirement, Climate factors, Iran, Persian Walnut
ایران، سامانه اطلاعات جغرافیایی، گردوی ایرانی، نیاز سرمایی، عوامل اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1160209>

